

delse i SE-selskabet, hvis ikke det særlige forhandlingsorgan indgår en aftale eller træffer beslutning om andet, hvilket fremgår af § 19.

Der er mulighed for, at ledelses- eller administrationsorganerne i de deltagende selskaber og medarbejderne kan indgå aftale om en anden periode end 10 uger til nedsættelse af det særlige forhandlingsorgan, men de 10 uger efter opfyldelsen af informationspligten i § 3 er som udgangspunkt det tidspunkt, fra hvilket forhandlingsperioden som angivet i § 12 løber. Sammenlagt vil der maksimalt gå 10 uger + 6 måneder fra det tidspunkt, de i § 3 nævnte oplysninger gives, til registreringen af et SE-selskab kan gennemføres, hvis der ikke er indgået aftale om et længere forløb.

Bestemmelsen, herunder perioden på 10 uger, kan ikke henføres til en bestemt artikel i direktivet, men fastsættelsen af en frist, hvorefter det særlige forhandlingsorgan skal anses for nedsat, er en forudsætning for, at et SE-selskab kan stiftes under alle omstændigheder.

Til § 6

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 2, a) i. Det foreslås, at medarbejderne i hver enkelt stat, hvor der er deltagende selskaber eller berørte datterselskaber eller bedrifter, skal repræsenteres i det særlige forhandlingsorgan. Hvis andelen af det samlede antal medarbejdere i deltagende selskaber, berørte datterselskaber og bedrifter i en enkelt stat er over 10 %, tildeles medarbejderne fra denne stat en ekstra plads i det særlige forhandlingsorgan. Endnu en plads tildeles, hvis andelen er over 20 %, og så fremdeles.

Hvis stiftelsen af et SE-selskab involverer medarbejdere i ti stater, hvor direktivet er gældende, og der i de ni af staterne er 11 % af det samlede antal medarbejdere i deltagende selskaber, berørte datterselskaber og bedrifter ansat, mens der i den tiende stat er ansat 1 % af det samlede antal medarbejdere, vil det særlige forhandlingsorgan få 19 medlemmer i alt. Alle ni stater, hvor der er mere end 10 % af det samlede antal medarbejdere ansat, tildeles to pladser i det særlige forhandlingsorgan, mens staten, hvor der er ansat 1 % af det samlede antal medarbejdere, tildeles én plads.

Når der i bestemmelsen og i andre af lovforslagets bestemmelser henvises til en stat, hvor direktivet er gældende, er der i praksis tale om et EU- eller EØS-land. Det er imidlertid hensigtsmæssigt for alle tilfældes skyld at anvende den bredest mulige formulering, således at stater, der i fremtiden måtte blive omfattet af direktivet, også vil være omfattet af lovforslaget.

Til § 7

Bestemmelsen gennemfører artikel 3, stk. 2, a) ii. Det foreslås, at sker stiftelsen af et SE-selskab ved fusion, sikres det gennem tildeling af yderligere pladser udover de ordinære, der er fordelt efter principperne i § 6, at medarbejderne i hvert af de selskaber, der indgår i fusionen, repræsenteres. Det antal yderligere pladser, der kan tildeles, er dog maksimalt 20 % af de ordinære pladser. Hvis antallet af selskaber, der indgår i fusionen, er større end antallet af yderligere pladser, tildeles de yderligere pladser til medarbejderne i de selskaber med det største antal medarbejdere i nedadstigende rækkefølge. Hvis medarbejderne i et selskab i forvejen er repræsenteret i det særlige forhandlingsorgan via en ordinær plads, kan de ikke tillige få tildelt en yderligere plads.

Hvis det i eksemplet, der er beskrevet ovenfor i bemærkningerne til § 6, antages, at der i 4 af de 9 stater, hvor 11 % af det samlede antal medarbejdere er ansat, er tre deltagende selskaber, og at stiftelsen af SE-selskabet således sker ved fusion mellem 18 selskaber, er der tre yderligere pladser i det særlige forhandlingsorgan til fordeling. Disse tre pladser tildeles medarbejderne i de tre selskaber, der har det største antal medarbejdere, og som ikke i forvejen er repræsenteret i det særlige forhandlingsorgan gennem tildeling af en ordinær plads. Det særlige forhandlingsorgan får så i alt 22 medlemmer, og tre staters medarbejdere får 3 medlemmer i organet, mens medarbejderne i den fjerde stat, hvor der er tre deltagende selskaber, på grund af reglen om, at antallet af yderligere pladser maksimalt kan være 20 % af de ordinære pladser, må nøjes med at være repræsenteret af 2 medlemmer i det særlige forhandlingsorgan.

Til § 8

Det foreslås i bestemmelsen, at det er antallet af medarbejdere i hvert enkelt selskab på det tidspunkt, hvor der informeres i henhold til § 3, der bruges ved opgørelsen af antallet af ansatte. Om der er tale om deltidsansatte, tidsbegrænset ansættelse eller lignende er uden betydning for opgørelsen, der udgør grundlaget for fordelingen af pladser i det særlige forhandlingsorgan mellem staterne og mellem de enkelte selskaber.

Bestemmelsen kan ikke henføres til en bestemt artikel i direktivet, men har til formål at skabe klarhed over grundlaget for fordelingen af pladser i det særlige forhandlingsorgan.